

2

சிவமயம்

வட்டுக்கோட்டை

உயர்த்தி க. கனகரத்தினம் அவர்களின்

அங்கு மனைவி

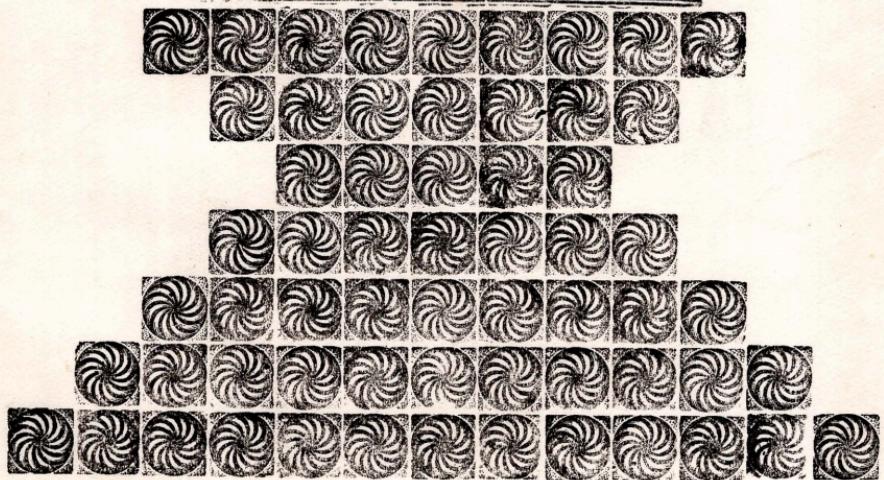
திருமதி க. இராசலட்சுமி

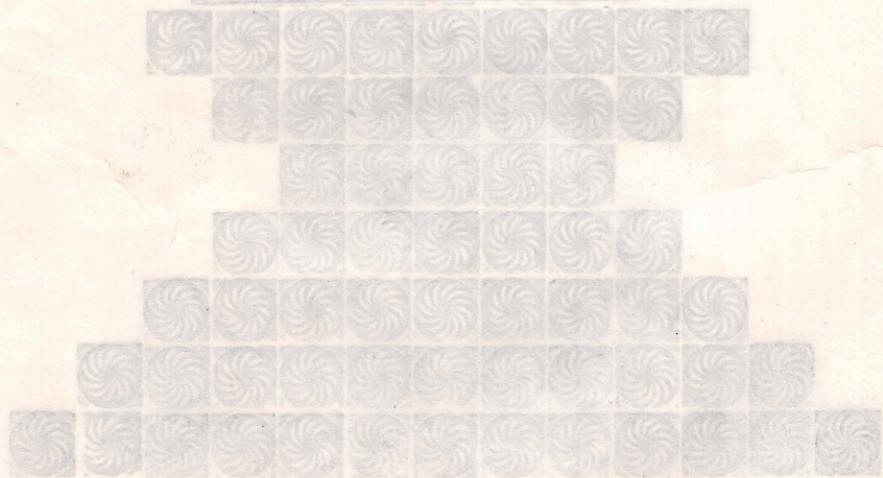
அவர்களின்

நீணவு மலர்

୭୮

சிவமயம்

யாழ்ப்பாணம்

வட்டுக்கோட்டை வாசரும் முன்னள் ஓடிற்
றர் ஜெனரலும், வட்டுக்கோட்டைத் தொகுதிப்
பாரானுமன்ற அங்கத்தவரும், கல்வித் துணை
அமைச்சராய் விளங்கியவருமான

ஸ்ரீமான் க. கனகரத்தினம் அவர்களின்
அன்பு மனைவி

இராசலட்சுமி அவர்களின்

ஞாபக மலர்

வெண்பா

மலையாடு மஞ்ச போல் வையத்துள் வாழ்வு விடிரியல்
நிலையாதென் றெண்ணியிரு நெஞ்சே — கலைநவி வும்
கண்மணியாம் இராசலட்சுமி இன்றெம்மை
என்ன இசைந்தாள் இறை சொல்வ ஒரு பிரிட்டாவ

ஆசிரியப்பர்

நித்திலம் கொழிக்கும் நத்தியல் திரைசேர்
கடல்குள் இலங்கை கவின்பெறு தேசம்
ஆங்கண் வடபால் அறநிலை கெழீஇய
இன்னிசையோடு புனர் நன்விசை தழீஇய
யாழ்ப்பாணப் பெயர் யானர் நன்னட்டு
வளம்பல மலி வட்டு மாநகரில்
சைவ வேளாண்குல திலகர்

நாகலிங்கம் நனிபுரிதவழும்

இரத்தினப்பிள்ளை எழில் பேரறமும்

சேர்ந்து தோன்றிய சிரேட்ட புத்திரி

இராசலட்சுமி என்னும் இல்லக விளக்கு

இளைய சகோதரிகள் இருவர் தோன்றினர்

செல்லத்துரை மனைவி நாகரத்தினம்மா

பொன்னம்பலம் மனைவி சிவக்கொழுந்து

அன்புசால் சகோதரான் சுந்தரம்பிள்ளை

என்னும் பெரும் பேராளன்

ஆயிரத்துத்தொளாயிரத்து பதினெட்டாமாண்டு

பல்வகைப் பருவம் பண்புடன் நிறைந்து

இல்லறமாகிய நல்லறம் தனக்கு

கணக்குப் பரிசோதகக் கந்தோர் தன்னில்

பல்வகை ஏற்றம் பண்புடன் பெற்ற

கண்ணின் மணியாம் கனகரத்தினரை

மன்றல் அயர்ந்தனை மணவாளனை

நின் பெரும் குணங்கள் சொல்லும் தகைத்தோ

அடிசிற்கினியாள் அன்புடைமாது கங்கவ இாய்வை

பதிசொல் தவறுப் பண்புடைப்பாவை கஞ்சொய்வீ

வள்ளுவன் வாய்மொழி வகித்திடுமென்யாள் மரிசுவாஸ்க

மாட்சியிற் சிறந்த மங்கல மகையறம் கஞ்சொய்வை

நன்கல் மக்களாம் நவமனி ஈன்றது

அமரர்கப்படன் கந்ததயாவே

வைத்திய வித்தகன் பாலசுஞ்சிரமணியம்

நிலவரிமதிப்பாளர் துரைசிங்கம் எழில்சேர் கஞ்சொய்வை

சுப்பிரின்டென்ற் செல்வராசா கஞ்சொய்வை

கைத்தொழில் வித்தகன் நரேந்திரன் இாய்வைகளைக்கி

புகழோடு திகழ் சீர் புத்திரர் ஐவர் பஞ்சாபப்பூர்வாய

வழக்கறி நல்லோன் நவசிவாயத்தின் கையை பெய்ராம

விளம்பிடு மனையாள் விஜயலட்சுமி கஞ்சொய்வை கஞ்சை

தோற்றும் :
7-4-1904

மறைவு :
11-11-1976

பல்கலைக்கழக பட்டத்தரிவை
சரோஜினி, விகிதராம் இரத்தினேஸ்வரி
பயிற்றிடும் ஆசிரியப் பட்டம்பெற்ற
கமலாம்பிகை என்னும் காரிகையாளே
தற்குண நலந்திகழ் நால்வர் பெண்மக்கள்
நன்மருமக்கள் சட்டத்தரனி நவசிவாயம்
டாக்டர் கதிர்காய்சேகரன் இராமகிருஷ்ண
இஞ்சினியர் மதன்கோபாலனும்
சிவபாக்கியம் அன்னலட்சுமி என்னும் ஆசிரியைகளும்
எழில்சேர் இந்திராதேவி, இராதிக்காவும்
ஆகிய இவர்களைப் பெற்று இன்புற்றினையே
இல்லறப்புங்கா எழில்மணங்கமல
இட்டும் தொட்டும் இந்தாவென்றும்
நெய்யுடை அடிசில் மெய்ப்படப் பூசியும்
அப்பம்மா அம்மம்மா என்றுணை அழைத்து
பெருமகிழ்வுட்டும் பேரப்பிள்ளைகள்
இராசன் கனகரத்தினம் சகுந்தலா சிவகுமார் ஐயந்திரன்
லோகன் கனகரத்தினம் நிராஞ்சினி சாந்தினி
நளாயினி கிருஷ்ண மயில்வாகனம்
சிராணி, பாலேந்திரா, ஹரிச்சந்திரா, ஸ்ரீகுமார்
கனகரத்தினப், நிர்மாஜித், பிரயிலா, ரவிச்சந்திரன்
சாந்தகி ஜீவகி ஸ்ரீரஞ்சன், மங்களேஸ்வரிதானே
பெரும்பெயர்ப் பூட்டண் என உளம் மகிழ்ந்து
விஸ்வகாந்தன் தணை நனிவிரும்பினீரே
அன்பொடுநோக்கும் அருள்செறி விழியும்
எந்திலையிலும் எழும் இன்சொற் செல்வமும்
எம்மை விட்டகலாதெனினும்
பிறப்பின் பெரும்பயன் பெற்றுச்சென்றீர்
விதிப்பயன் வெல்ல வல்லுநர் எவரே
மதியுடை மன்னரும் மாண்டு சென்றனரே
எனினும் என்றும் நின்புகழ் உடல் உலகில்
வளர்ந்து வளர்ந்து வாழிய அலர்தலை உலகம் மலர்தரற் பொருட்டே

ஆண்மக்கள் புலம்பல்
 மைந்தர்கள் நாங்கள் உம்மை
 மருவியே நிற்க அம்மா
 சிந்தையில் களிப்பைத்தேக்கிச்
 செல்வமே செல்வம் என்று
 அன்றையே எம்மை நிவிர
 ஏற்றியே தோள்கள் தன்னில்
 விந்தையாய் ஆடல்காட்டி
 விருப்போடு மகிழவைத்தீர் (1)

சொல்லரும் கதைகள் மூலம் பாவிச்சூரி பகிது
 சுண்டெலி பூனை காகம் கூங்புப்படியில் புடிது
 நல்லரும் பிராணி எல்லாம் நம்மனக்கண்ணதாக
 தொல்லைகள் இன்றித் தாமாய்த் தொடர்பதாய்
 நல்லதும் கதையே என்று நாடியே அவற்றைக் கேட்போம் (2)

இப்பெரு ஞாலந்தன்னில் ஒந்துகி ஸிரிராஜ
 இனிது நாம் நடந்த வாழ்வு ஹப்பரும் முறையில் வைத்த
 உயர்சூணம் மிக்க அம்மா எப்படி எம்மை விட்டே
 இறைபதம் ஏகினீர்கள் செப்புமின் அம்மா உம்மை
 செகத்தினில் காண்பதேன்றே (3)

பெண்மக்கள் புலம்பல்

செம்மைநிறை நல்லறங்கள் நம்பாற்சேர செப்புமின்
 சீர்த்திநிறை பண்பெல்லாம் பொவிந்து தென்றே
 எம்மை உளம் மகிழ்வுடனே இனிய கல்வி எழில் நிலையம் பலவற்றில் விடுத்துஞானம்

இம்மையிலே பெற்றிடநாம் வழிவகுத்து

இன்னுயிரே அம்மாவே எதனுலோ

அம்மையப்பன் திருவடியை அடைய எண்ணி

அகிலத்தை விட்டகன்றீர் சொல்லும் சொல்லும்

(1)

செவ்வாய் செல்வங்கள் முறையாற் சேர்த்து

சிவஞான நெறிநின்று சாங்கேர்க்கத்து

நல்லாய் நல்லறங்கள் இனிதே ஆற்றி

நாடானும் தகைமை நனி பெற்றீர்

இல்லாத பொருள்கள் எனக்குலகில் இல்லை

ஈகை அருள் அன்பிரக்கம் நீங்கள் கொண்டு

வல்லாராய்ப் பெண்மைநலம் பொலிந்து தோன்ற

வாழ்ந்திடுக என்றுரைத்த அம்மா அம்மா

மருமக்கள் புலம்பல்

நல்லறத்தின் பெருவாழ்வே நாடோரத்தும்

நனமணியே எங்கள் தவமாயி நாங்கள்

இல்லறத்தை இனிமையுடன் நடத்துவதற்கு

இனிய பெருந்துணை தந்து எம்மையேற்று

பல்லரிய செல்வமுடன் எல்லாம் ஈந்து

பாசமுடன் மருகர் என அழைத்து அன்பாய்

நல்ல உயர் அறவுரைகள் புகன்ற மாமி

நாம் என்று காண்பதுமயைச் சொல்லீர்

பேர்ப்பிள்ளைகள் புலம்பல்

இடுப்பொடியக் கால்வருந்த

ஏந்தித்தான் கைவருந்த

படுக்கைதனில் வைத்தெதம்மைப்

பாலூட்டிச் சீராட்டி

எடுக்கித்தோள் மார்பதனில்

இருத்திப் பண்பலபாடி

அடுத்தடுத்தெதம் மழலையுரை

அள்ளி அள்ளிப் பருகிய வா

(1)

வேண்டும் நாம் பொருளெல்லாம்

விரும்பிப் பெற்றவித்திடுவீர்

சண்டெங்கு சென்றீரோ

எங்கள் அம்மம்மா அப்பம்மா கிடை

(1) காண்டலுமை என்றோதான்

கண்ணுண கண்மணியே

ஆண்டாண்டு சென்றலும்

உறிடுமோ உம்மெண்ணம்.

தேற்றம்

நீர்க்குமிழி போலாகும் நீருலகில் இவ்வாழ்வு
யார்க்கும் நிலையில்லை யென்றறிந்தே – ஊர்க்குரைத்தார்
மெஞ்ஞானி பல்லோர்கள் மேவிரங்கேல் நன்மனமே
உய்வழியே போவோமென் ரேது.

உத்தாடவாட வெற்றாக்குபரி குடிச்சுங்கு
நாக்காட மாவகூ நாக்கா பவினாயகது
குட்டுஷநுக்கடி கட்டுப்பயக்கூடு குட்டுங்கு
ஏடுபவியகூ குட்டு கந்துக்குபரி பக்கு

குட்டு சுரங்க நட்டுமுங்கு பரிசீலப
மாபங்கு குட்டுக்கு காக நாக்கு நட்டுக்காப
மாவு குட்டு — குட்டுக்காபு நாக நட்டு
பீரங்கு குவக்கு பாங்க குட்டு மாகு

பீப்பம்பு ஸ்காலிஸ்பிப்புபி

குட்டுக்காக க்பதாபுப்புடு

குட்டுக்காக காதுக்கிட்டு

பயக்குக்கிட்டு க்கிளுக்குக்குப

துபாகுக் குப்பாடுப

க்கிளுப்பாவ காகுக்கிட்டுக்கு

தாபுபெண்பு பக்குக்கு

குடும்பீவு வகுக்குக்குக்கு

(1) குக்குபு பக்குக்குக்கு

திருக்கேதிச்சரப் பதிகம்

திருச்சிந்றம்பலம்

விருதுகுன்றமா மேருவில் நாணரவா அனல்ளி அம்பாய்
பொருது மூவெயில் செற்றவன் பற்றிநின் ருறைபதி எந்தாரும்
கருது கிண்றலூர் கனைகடல் கடிகமழ் பொழிலனி மாதோட்டம்
கருத நின்ற கேதீச்சரம் கைதொழு கருவினை அடையாவே. (1)

பாடல் வீணையர் பல பல சரிதையர் ஏருதுகைத்தரு நட்டம்
ஆடல் பேணுவர் அமரர்கள் வேண்ட நஞ்சண்டருள் கண்டத்தர்
ஸ்டமாவது இருங்கடற் கரையினில் ஏழில்திகழ் மாதோட்டம்
கேடிலாத கேதீச்சரம் தொழுதெழுக் கெடுமிடர் வினைதானே (2)

பெண்ணேர் பாகத்தர் பிறைதவழ் சடையினர் அறைகழல் சிலம்பார்க்கச்
கண்ண மாதரித்தாடுவர் பாடுவர் அகந்தொறும் இடு பிச்சைக்கு
உண்ண லாவதோர் இச்சையின் உழல்பவர் உயர்தரு மாதோட்டம்
அண்ணல் நண்ணு கேதீச்சரம் அடைபவர்க் கருவினை அடையாவே (3)

பொடிகொள்மேனியர் புலியதன் அரையினர் விரிதரு கரந்தேந்தும்
வடிகொள் மூவிலை வேவினர் நூலினர் மறிகடல் மாதோட்டத்து
அடிகள் ஆதரித்திருந்த கேதீச்சரம் பரிந்த சிந்தையராகி
முடிகள் சாய்த்தடி பேணவல்லார் தம்மேல் மொய்த்தெழும் வினைபோமே (4)

நல்லராற்றவும் ஞானநன் குடையர் தம் அடைந்தவர்க் கருள் நீய
வல்லர் பார்மிசை வான் பிறப்பிறப்பிலர் மலிகடல் மாதோட்டத்து
எல்லையில் புகழ் எந்தை கேதீச்சரம் இராப்பகல் நினைந்தேத்து
அல்லல் ஆசருத் தரன் அடியினை தொழும் அன்பராம் அடியாரே (5)

பேழைவார்சடைப் பெருந்திருமகள்தலைப் பொருத்தவைத் தொருபாகம்
மாழை அங்கயற்கண்ணி பாலருளிய பொருளினர் குடிவாழ்க்கை
வழையம்பொழில் மந்திகள் களிப்புற மருவிய மாதோட்டக்
கேழல் வெண்மருப்பணிந்த நீள்மார்பர் கேதீச்சரம் பிரியாரே (6)

பண்டு நால்வருக் கறமுரைத்தருளிப் பல்லுலகினில் உயிர்வாழ்க்கை
கண்டநாதனூர் கடவிடம் கைதொழுக் காதலித்துறை கோயில்
வண்டுபண்செயு மாமலர்ப்பொழில் மஞ்ஞஞு நடமிழுமாதோட்டம்
தொண்டர் நாள்தொறும் துதிசெய அருள்செய் கேதீச்சரமதுதானே (7)

தென்னிலங்கையர் குலபதி மலைதலிந்தெடுத்தவன் முடிதின் தோள்
தன்னலங்கெட அடர்ந்தவற்கருள்செய்த தலைவரூர் கடல்வயல்
பொன்னிலங்கிய முத்துமாமணிகளும் பொருந்திய மாதோட்டத்
துண்ணி அன்பொடும் அடியவர் இறைஞ்ச கேதீச்சரத்துள்ளாரே (8)

பூவுளானும் அப்பெருக்டல் வண்ணனும் புவியிடந்தெழுந்தோடி மேவிநாடினில் அடியினை காண்கிலா வித்தகம் என்னாகும் மாவும் பூக்கும் கதவியும் நெருங்கு மாதோட்டநன்கர் மன்னித் தேவி கட்டுக்கொடும் திருந்து கேதிச்சரத்திருந்த எம்பெருமானே (9)

புத்தராய்ச் சில புனைதுகில் உடையவர் புறஞ்சுரைச் சமண் கூதர் எத்தராகி நின்றுண்பவர் இயம்பிய ஏழைமை கேளேன்மின் மத்தயானையை மறுகிட உரிசெய்து போர்த்தவர் மாதோட்டத்து அத்தர் மன்னு பாலாவியின் கரையிற் கேதீச்சரம் அடையின்னே (10)

மாடெலாம் மனமுரசெனக் கடவிள(ஆ) ஓவிகவர் மாதோட்டத்து ஆடல் ஏற்றை அண்ணல் கேதிச்சரத்தடிகளை அனிகாழி நாடுளாரக்கிறை ஞானசம்பந்தன் சொல் நவின்றெழு பாமாலைப் பால் வரையின் பாடுமின் பக்தர்கள் பரகதி பெறலாமே. (11)

— திருஞானசம்பந்தச்சாமிகள்
 திருச்சிற்றுப்பலம்.
 திருச்சிற்றுப்பலம்.
 திருச்சிற்றுப்பலம்.
 திருச்சிற்றுப்பலம்.

கருநட்ட கண்டனை அன்டத்தலைவரைக் கற்பகத்தைச் செருநட்டமும்மதில் எய்ய வல்லானைச் செந்திமுழங்க திருநட்டமாடியைத் தில்லைக்கிறையைச் சிற்றம்பலத்து பெருநட்டமாடியை வானவர் கோளென்று வாழ்த்துவனே (1)

ஒன்றியிருந்து நினைவின்கள் உந்தமக் கணமில்லைக்
கன்றிய காலனைக் காலாற்கடிந்தான் அடியவற்காச்
சென்று தொழுமிங்கள் தில்லையுட் சிற்றம்பலத்து நட்டம்
என்று வந்தாய் என்னும் எம்பெருமான் தன் திருக்குறிப்பே (2)

கண்மனவர் கழியும் கருத்தே சொல்லிக் காண்பதென்னே
நன்மனவர் நவில் தில்லையுட் சிற்றம்பலத்து நட்டம்
பொள்ளமலையில் வெள்ளிக்குண் ரது போலப் பொலிந்திலவங்கி
ஏன்மனமே ஒன்றிப்புக்கண் போந்த சுவடில்லையே (3)

குனிந்த புருவம் கொவ்வைச் செல்வாயில் குமின் சிரிப்பும்
பனித்த சட்டையும் பவளம்போல் மேனியில் பால் வெண்ணீறும்
இனித்தமுடைய எடுத்த பொற்பாதமும் காணப்பெற்றுள்
மனிக்குப்பிரவியும் வேண்டுவதே இந்த மாநிலத்தே (4)

வாய்த்தது நந்தமக்கீதோர் பிறவி மதித்திடுமின்
பார்த்தற்குப் பாசுமதம் அருள்செய்தவன் பத்தருள்ளீர்
கோத்தன ரு முப்பரந்தீவளைத்தான் தில்லையம்பலத்துக்
கூத்தனுக் காட்பட்டிருப்பதன்றே நந்தம் கூழைமையே (5)

பூத்தனபொற்சடை பொன்போல் மிளிரப் புரிகணங்கள்
ஆர்த்தன கொட்டியரிந்தன பல் குறட் பூதகணம்
தேத்தென என்றிசை வண்டுகள் பாடு சிற்றம்பலத்துக்
கூத்தனில் கூத்துவல்லார் உள்ரோ என்றன் கோல்வளைக்கே (6)

முடிகொண்ட மத்தமும் முக்கண்ணின் நோக்கும் முறுவலிப்பும்
துடிகொண்ட கையும் துதைத்த வெண்ணீரும் சரிகுளலாள்
படிகொண்ட பாகமும் பாய் புவித்தோரும் என்பாவி நெஞ்சில்
குடிகொண்டவா தில்லையம்பலக்கூத்தன் குரைழுவே (7)

படைக்கலமாக உன்றாமத் தெழுத்தஞ்சைநாவிற் கொண்டேன்
இடைக்கலம் அல்லேன ஏழுபிறப்பும் உனக்காட் செய்கின்றேன்
துடைக்கினும் போகேன் தொழுது வணங்கித் தாநீறனிந்துன்
அடைக்கலம் கண்டாய் அனிதில்லைச் சிற்றம்பலத்தானே (8)

பொன்னெந்த மேனிமேல் வெண்ணீறனிந்து புரிசடைகள்
மின்னெந்திலங்கப் பலிதேர்ந்துழலும் விடங்கவேடச்
சின்னத்தினுன் மனிதில்லையுள் சிற்றம்பலத்து நட்டம்
என்அத்தன் ஆடல்கண்டு இச்சுற்றால் இவ்விரு நிலமே (9)

சாடனடுத்தது தக்கள் தன் வேள்வியில் சந்திரனை
வீடனடுத்தது காலனை நாரணன் நான்முகனும்
தேடனடுத்தது தில்லையுள் சிற்றம்பலத்து நட்டம்
ஆடனடுத்திட்ட பாதமன்றே நம்மை ஆட்கொண்டதே (10)

திருச்சிற்றம்பலம்

— திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்

திருக்கேதிச்சரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

நத்தார்படை ஞானன் பசுஏறித் நனைகவிழ்வாய்
மத்தம் மதயானைசுரி போர்த்த மணவாளன்
பத்தாகிய தொண்டர் தொழு பாலாவியின் கரைமேன்
செத்தார் எலும்பணிவான் திருக்கேதிச்சரத்தானே (1)

சடுவார் பொடிநீறுந் நல துண்டப்பிறைக்கீரும்
கடமார் களியானைரி அணிந்த கறைக்கண்டான் காப பழங்குடியாப
படவேரிடை மடவாளோடு பாலாவியின் கரைமேல் புது முகங்காவி
திடமா உறைகின்றுன் திருக்கேதீச்சரத்தானே ருபையாக கடங்க (2)

அங்கம்மொழி அன்றாவர் அமரர் தொழுதேத்த
வங்கம் மனிகிண்றகடல் மாதோட்ட நன்னகரில் காதுக்கீழ
(பங்கம் செய்த பிறைக்குடினன் பாலாவியின் கரைமேல் காதுக்கீவ
செங்கண் னரவசைத்தான் திருக்கேதீச்சரத்தானே கிடைக்க (3)

கரிய கறைக் கண்டன் நல்ல கண்மேல் ஒருகண்ணேன் பாலாவிய
வரிய சிறை வண்டியாழ் செயும் மாதோட்ட நன்னகருள் காவக்கிய
பரிய திரை ஏறியா வரு பாலாவியின் கரைமேல் காட்டாக்கியுள்
தெரியும் மறைவல்லான் திருக்கேதீச்சரத்தானே (4)

அங்கத்துறு நோய்கள் அடியார்மேல் ஒழித்தருளி
வங்கம் மனிகிண்ற கடல் மாதோட்ட நன்னகரில்
பங்கஞ் செய்த மடவாளோடு பாலாவியின் கரைமேல்
தெங்கம் பொழில் சூழ்ந்ததிருக் கேதீச்சரத்தானே (5)

வெய்யவினையாய அடியார்மேல் ஒழிந்தருளி
வையம் மனிகிண்றகடல் மாதோட்ட நன்னகரில்
பையேர்இடை மடவாளோடு பாலாவியின் கரைமேல்
செய்ய சடைமுடியான் திருக்கேதீச்சரத்தானே (6)

ஊனத்துறு நோய்கள் அடியார்மேல் ஒழித்தருளி
வானத்துறு மலியுங்கடல் மாதோட்ட நன்னகரில்
பானத்துறும் மொழியாளோடு பாலாவியின் கரைமேல்
ஏனத்தெயிறு அணிந்தாக் திருக்கேதீச்சரத்தானே (7)

அட்டன் அழகாக அரைதன்மேல் அரவார்த்து
மடுட்ணடு வண்டாலும் பொழில் மாதோட்ட நன்னகரில்
பட்டல்வரி நுதலாளோடு பாலாவியின் கரைமேல்
சிட்டன் நமை ஆள்வான் திருக்கேதீச்சரத்தானே (8)

மூவரென இருவரென முக்கண்ணுடை மூர்த்தி
மாவின்கணி தூங்கும்பொழில் மாதோட்ட நன்னகரில் காப பழங்குடிய
பாவம்வினை அறுப்பார் பயில் பாலாவியின் கரைமேல் காதுக்கீவ
தேவன் எனை ஆள்வான் திருக்கேதீச்சரத்தானே (9)

காற்யார் கடல் சூழ்ந்தசமி மாதோட்ட நன்னகருள்
சிறையார் பொழில் வண்டியாழ் செயும் கேதீச்சரத்தானை
மறையார் புகழ் ஊரான் அடித்தொண்டன் உரைசெய்த
குறையாத் தமிழ் பத்துஞ்சொலக் கூடாகொடு வினையே

(10)

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாசகம்

(1) சிந்தனை நிச்தனைக் காக்கி நாயினேதன்
கண்ணினை நின்திருப் பாதப்பொதுக்காக்கி
வந்தனையும் அமலர்க்கே ஆக்கி வாக்குன்
மணிவார்த்தைக் காக்கி ஜம்புலன்களார
வந்தனை யாட்கொண்டுள்ளே புகுந்த விச்சை
மாலமுதப் பெருங்கடலே மலையே உன்னைத்
தந்தனை செந்தாமரைக் காடனைய மேனித்
தனிச்சுடரே இரண்டுமிலித் தனியனேற்கே

(1)

(2) இருதலைக் கொள்ளியின் உள்ளூறும்பொத்து நினைப்பிரிந்த
விரிதலையேன் விடுதிகண்டாய் வியன் மூவுலகுக்கு
இருதலைவா மன்னும் உத்தரகோச மங்கைக்கரசே
பொருதலை மூவிலைவேல் வலன் ஏந்திப்பொலிபவனே.

(2)

தினைத்தனை உள்ளதோர் பூவினில் தேன் உண்ணைதே
நினைத்தொறும் காண்தொறும் பேசுந்தொறும் எப்போதும்
அனைத்தெலும்பு உள்நெக ஆனந்தத் தேன்சொரியும்
குனிப்புடையானுக்கே சென்றாதாய் கோத்தும்பீ

(3)

(4) வழங்கு கிண்ணுய்க்குன் அருளார் அமுதத்தை வாரிக்கொண்டு
விழுங்குகின்றேன் விக்கினேன் வினையென் என் விதியின்மையால்
தழங்கருந் தேனன்ன தண்ணீர் பருகத்தந்து உய்யக்கொள்ளாய்
அமுங்குகின்றேன் உடையாய் அடியேன் உன் அடைக்கலமே

(5) வேண்டேன் புழ் வேண்டேன் செல்வம்
வேண்டேன் மன்னும் விண்னும்
வேண்டேன் பிறப்பிறப்புச் சிவம்
வேண்டார் தமை நாரும்
தீண்டேன் சென்று சேர்ந்தேன் மன்னு
திருப்பெருந்துறை இறைதாள்
மீண்டேன் புறம்போகேன் இனிப்
புறம் போகல் ஒட்டேனே

(5)

திருவிசைப்பா

(1) ஒளிவளர் விளக்கே உலப்பிலா ஒன்றே விழப்பி ரீமடுவை
உணர்வு சூழ் கடந்ததோர் உணர்வே விழப் பிழைவை
தெளிவளர் பளிங்கின் திரவண்மணிக்குன்றே பட கீழைகளை

சித்தத்துள் தித்திக்கும் தேனே
அளிவளர் உள்ளத்தானந்தக் கனியே
அம்பல மாடரங்காக
வெளிவளர் தெய்வக்குத்துக்குத்தாயைத்
தொண்டனேன் விளம்புமா விளம்பே (1)

(1) கற்றவர் விழுங்கும் கற்பகக் கனியைக்
கரையிலாக் கருணைமா கடலை
மற்றவர் அறியா மாணிக்கமலையை
மதிப்பவர் மனமணி விளக்கைச்
செற்றவர் புரங்கள் செற்ற எம்சிவைனத்
திருவீழி மிழலை வீற்றிருந்த
கொற்றவன் தன்னைக் கண்டு கண்டுள்ளாம்
குளிர் எனகண் குளிர்ந்தனவே (2)

(2) நீறணி பவளக்கள்றமே நின்ற
நெற்றிக் கண்ணுடையதோர் நெருப்பே
வேறணி புவனபேகமே யோக
வெள்ளமே மேருவில் வீரா
ஆறணி சடைளம் அற்புதக்குத்தா
அம்பொன் செய் அம்பலத்தரசே
ஏறணி கொடி எம்கஞே உன்னைத்
தொண்டனே இசையுமாறிசையே (3)

1. சீரும் திருவும் பொலியச் சிவலோகநாயகன் சேவடிக்கீழ்
ஆரும் பெருத அறிவுபெற்றேன் பெற்றதார் பெறுவார்உலகில்
ஊரும் உலகும் சமூஹமுறி உமைமணவாளனுக்காள்
பாரும் விசம்பும் அறியும் பரிசுநாம் பல்லாண்டு கூறுதுமே (1)
2. பாலுக்குப்பாலகன் வேண்டி அனுதிடப் பாற்கடல் ஈந்தபிராக்
மாலுக்குச்சக்கரம் அன்றருள் செய்தவன் மன்னிய தில்லைதன்னுள்
ஆவிக்கும் அந்தனர் வாழ்கின்ற சிற்றம்பலமே இடமாகப்
பாலித்துநட்டம் பயிலவல்லானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே

3. மின்டு மனத்தவர் போயின்கள் மெய்யடியார்கள் விரைந்து வைம்மின் கொண்டும் கொடுத்தும் குடிகுடி ஈசற்கட்ட செய்மின் குழாம் புகுந்து அண்டம் கடந்த பொருள் அளவில்லதோர் ஆனந்த வெள்ளப் பொருள் பண்டும் இன்றும் என்றும் உள்ள பொருள் என்றே பல்லாண்டு கூறுதுமே

திருப்புராணம்

1. திருவும் கல்வியும் சீரும் தழைக்கவும் கருணை பூக்கவும் திமையைக் காய்க்கவும் பருவமாய் நமதுள்ளம் பழுக்கவும் பெருகு மாழத்துப் பிள்ளையைப் பேணுவாம்
2. கோலமா மஞ்சனை தண்ணில் குலவிய குமரன் தண்ணை பாலன் என்றிருந்தேன் அந்நாள் பரிசீவை உணர்ந்திலேன்யான் மால் அயன் தனக்கும் ஏனைவானவர் தமக்கும் யார்க்கும் மூலகாரணரையே நின்ற மூர்த்தி இம்மூர்த்தி அன்றே
3. பரம்னை மதித்திடாப் பங்காய சனன் ஒருதலை கிள்ளியே ஒழிந்த வானவர் குருதியும் அகந்தையும் கொண்டு தண்டமுன் புரிதரு வருகனைப் போற்றி செய்குவாம்
4. இறவாத இன்ப அனபு வேண்டிப்பின் வேண்டுகின்றூர் பிறவாமை வேண்டும் மீண்டும் பிறப்புண்டேல் உண்ணை என்றும் மறவாமை வேண்டும் இன்னும் வேண்டும் நான் மகிழ்ந்துபாடி அறவா நீ ஆடும்போது உள் அடியின் கீழ் இருக்க என்றார்

திருப்புகள்

கைத்தல நிறைகணி அப்பமோடவல்பொரி அடிபேணிக் கப்பிய கரிமுகன் கற்றிடும் அடியவர் புத்தியில் உறைபவர் கற்பகம் எனவினை மத்தமும் மதியமும் வைத்திடும் அரன்மகன் மற்பொரு திரள்புய மத்தள வயிற்னை உத்தமி புதல்வனை மட்டவிழ் மலர்கொடு பணிவேணே

முத்தமிழ் அடைவினை முற்படு கிரிதனில் ஸ்ரீகிருஷ்ணவ இஸ்மி	க்ருஷ்ணவ இஸ்மி
முற்பட எழுதிய	முதல்வோனே
முப்புரம் எரிசெய்த அச்சிவன் உறைரதம்	அதிதீரா
அச்சது பொடிசெய்த	பொன் மதனிடை
அத்துயர் அதுகொடு சுப்பிரமணிப்படும்	இபமாகி
அப்புன மதனிடை	பெருமாளே
அக்குற மக்ஞுடன் அச்சிறு முருகனை	
அக்கணம் மணமருள்	

2. இறவாமல் பிறவாமல் எனையாள் சற்குருவாகிப்.

பிறவாகித் திரமான பெருவாழ்வைத் தருவாயே குறைக்க விரும்பு
குறமாதைப் புணர்வோனே குகனேசற் குமரோசா
கறையானைக் கிளையோனே கதிர்காமப் பெருமாளே

பெருமாளே பெருமாளே பெருமாளே

திருமந்திரம்

1. ஜிந்து கரத்தனை யானை முகத்தனை
இந்திக் கிளம்பிறை போலும் எயிற்றன
நந்தி மகன்தனை ஞானக் கொழுந்தினைப்
புந்தியில் வைத்தடி போற்றுகின்றேனே

2. அங்பும் சிவமும் இரண்டென்பர் அறிவிலார்
அங்பே சிவமாவது ஆரும் அறிகிலார்
அங்பே சிவமாவது ஆரும் அறிந்தபின்
அங்பே சிவமாய் அமர்ந் திருப்பாரே
பதினேராம் திருமுறை

1. விநாயகனே வெவ்வினையை வேரறுக்க வல்லான்
விநாயகனே வேட்கை தண்ணிலிப்பான் — விநாயகனே
வின்னிற்கும் மண்ணிற்கும் நாதனுமாம் தன்மையினால்கை
கண்ணிற் பணிமின் கனிந்து

2. முருகனே செந்தி முதல்வனே மாயோன்
முருகனே ஈசன் மகனே — ஒருகை முகன்
தமியே நின்னுடைய தன்டைக்கால் எப்பொழுதும்
நம்பியே கைதொழுவேன் நான் பிக்கு கூடியாக கூத்து
கால்விரியை தீடிடப்படு

3. நல்லார் இணக்கமும் நின் பூசாநேசமுங் ஞானமுமே
அல்லாது வேறுநிலை உள்தோ அகமும் பொருளும்
இல்லானும் சுற்றமும் மைந்தரும் வாழ்வும் எழில்டடம்பும்
எல்லாம் வெளிமயக்கே இறைவா கச்சி ஏகம்பனே.

கந்தரலங்காரி

விழிக்குத்துணை திருமென்மலர்ப் பாதங்கள் மெய்மைக்குறை
மொழிக்குத்துணை முநாள என்னும் நாமங்கள் முன்பு செய்த
பழிக்குத்துணை அவன் பன்னிரு தோனும் பயந்த தனி
வழிக்குத்துணை வடிவேலும் செங்கோடன் மழுரமே

கந்தரநுபுதி

1. எந்தாயும் எனக்கருள் தந்தையும் நீ
சிந்தாகுலமானவை தீர்த்தெனை ஆள்
கந்தா கதிர்வேலவனே உமையாள்
மைந்தா குமரா மறை நாயகனே
2. உருவாய் அருவாய் உளதாய் இலதாய்
மருவாய் மலராய் மணியாய் ஒளியாய்
கருவாய் உயிராய் கதியாய் விதியாய்
குருவாய் வறுவாய் அருள்வாய் குகனே.

திருச்சிற்றம்பலம்
மேன்ன பெகாள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்

திருமுறைச்செல்வன்
சி. மருத்தினிலை
1-12-76

யവിയാശാത്ര സ്വാരൂപികാന്ത നീരി മധുക്കലാളി നാഡം
മനുസ്ഥാപി പ്ലാറ്റ ഗതിഓട കീഴുന്നുവെൻ ദൂരം
മഹമ്പച്ചൻപുര മനുസ്ഥിതാ സ്വാരൂപികാ മനുസ്ഥിതി
സാമിപമ്പര ദിക്കേ ഗജുനാളി കരിക്കയവരികുവി ധാരം

നാരാത്മകരാത്മക

നുക്കുവണമ്പരി നീരംകുശാപ പ്രോഫിലിക്കി നീരിക്കുക്കുക്കുപി
ദിക്കുവി പ്രാബു നീരംവാദ പ്രാബു നീരാബു നീരിക്കുക്കുപിപി
നീരു താർമ്മപ നുംകുവി നുംകുവി നീരംകുശാപ നീരിക്കുക്കുപി
വരിപ്പുര നുംകുവികുവി മനുസ്ഥിതാപ നീരിക്കുക്കുപിക്ക

ദൈഹകരാത്മക

മീ മനുസ്ഥാത്മ നുംകുവി നുംകുവി
നീരു നീരിക്കുക്കുപി നീരാബു നീരാബു
നീരാബു നീരിക്കുവി നീരാബു നീരാബു
നീരിക്കുവി നീരാബു നീരാബു

പ്രാബു പ്രാബു പ്രാബു പ്രാബു പ്രാബു
പ്രാബു പ്രാബു പ്രാബു പ്രാബു പ്രാബു
പ്രാബു പ്രാബു പ്രാബു പ്രാബു പ്രാബു
പ്രാബു പ്രാബു പ്രാബു പ്രാബു പ്രാബു

മഹപമ്പരുക്കിരുളി

മനുസ്ഥാപിക്കുവി നീരുക്കുവി നീരിക്കുവി നീരാബു നീരാബു

നീരാബു നീരാബു
നീരാബു

